

**UCHWAŁA NR XLII/308/22
RADY GMINY IŁOWO-OSADA**

z dnia 28 lutego 2022 r.

w sprawie rozpatrzenia petycji dotyczącej podjęcia uchwały

Na podstawie art. 18b ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2021 r. poz. 1372 z póź. zm.) w związku z art. 9 ust. 2 i art. 13 ust 1 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz. U. z 2018 r., poz. 870) Rada Gminy Iłowo-Osada uchwała, co następuje:

§ 1. Po rozpatrzeniu petycji z dnia 22 grudnia 2021 r. dotyczącej podjęcia uchwały o treści wskazanej w petycji uznaje się petycję za bezzasadną.

§ 2. Uzasadnienie sposobu rozpatrzenia petycji zawiera załącznik do uchwały.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Gminy, zobowiązując go do poinformowania składającego petycję o sposobie jej rozpatrzenia.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega publikacji w Biuletynie Informacji Publicznej oraz na stronie internetowej.

Przewodniczący Rady Gminy

Teresa Świątkowska

Załącznik do
Uchwały NR XLII/308/22
Rady Gminy Iłowo-Osada
z dnia 28 lutego 2022 r.

Uzasadnienie

W dniu 22 grudnia 2021 roku wpłynęła petycja złożona przez Fundację im. Nikoli Tesli, ul. Proletariacka 3/28 zatytułowanej:

Apel do Młodych Polaków w sprawie szczepień przeciw Covid-19.

- **Trybunał Konstytucyjny - Miejsce w hierarchii źródeł prawa: Rozporządzenie stanowi jedno ze źródeł prawa powszechnie obowiązującego: Najwyżej stoi Konstytucja, następnie Ratyfikowane umowy międzynarodowe, następnie Ustawy oraz Akty prawa miejscowego (Uchwały Samorządów). Najniżej w hierarchii znajduje się Rozporządzenie Ministra, które musi wynikać z ustawy. Rozporządzenie nie może stać w sprzeczności z Ustawą ani z Konstytucją.**
- **Art. 94. Konstytucji. Akty prawa miejscowego jako źródło prawa. Organy samorządu terytorialnego oraz terenowe organy administracji rządowej, na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie, ustanawiają akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze działania tych organów. Zasady i tryb wydawania aktów prawa miejscowego określa ustawa.**

W związku z powyższym Fundacja wnosi o Nadzwyczajne zwołanie posiedzeń Rad Miejskich i Gminnych w Polsce w obliczu zaistnienia Stanu Kryzysowego w celu uchwalenia następujących Uchwał umożliwiających podjęcie działań ratowniczych:

1. **Wydanie zakazu stosowania „maseczek ochronnych” na terenie podległych miejscowości ponieważ stanowią poważne zagrożenie dla życia zdrowia ludzi oraz wydanie komunikatów w Mediach o szkodliwości maseczek (Strona Urzędu Miasta, TVP, Prasa Internet) z jednoczesnym umieszczeniem w widocznych miejscach plakatów (tablice ogłoszeń) z jednoczesnym powiadomieniem - Kuratoria, Szkoły, Szpitale, Przychodnie Lecznicze, Urzędy, Pracodawcy, Markety, Policję, Sądy, Sanepid, Urząd Wojewódzki itp.)**

2. **Wydanie zakazu stosowania Kwarantann i izolacji medycznej ponieważ są to działania surowo karane (pozbawianie ludzi wolności – bez wyroku sądowego) i traktowane przez Ustawę polski Kodeks Karny jako „zbrodnie”. Art. 118 A § 2 (*Udział w masowym zamachu*) Art. 189 (Pozbawienie człowieka wolności).**
3. **Wydanie zakazu stosowania „szczepionek” mRNA (wszystkich producentów) ponieważ te szczepionki są Bronią Biologiczno-Chemiczną a zaszczepione osoby bez pomocy medycznej umrą w okresie najbliższych kilku lat**

Komisja Skarg Wniosków i Petycji Rady Gminy Iłowo-Osada po analizie w/w petycji uznała ją za bezzasadną.

Zgodnie z art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym do właściwości rady gminy należą wszystkie sprawy pozostające w zakresie działania gminy, o ile ustawy nie stanowią inaczej. Przepis ten określa domniemanie właściwości rady do załatwiania spraw mieszczących się w zakresie działania gminy. Gminny samorząd terytorialny jest upoważniony do załatwiania lokalnych spraw publicznych, które zostały ustawowo włączone do zakresu jego działania, jak również do załatwiania takich zadań i kompetencji, których ustawy nie przekazały żadnemu podmiotowi, a które mieszczą się w zakresie zadań i kompetencji samorządowych o charakterze lokalnym. Nie mogą to być jednak dowolnie wykreowane przez samorząd gminny zadania publiczne, a jedynie takie które mają charakter zobiektywizowany, tj. znajdują podstawę prawną, lecz brak wyraźnie wskazanego przez ustawodawcę podmiotu władnego do ich realizacji. Jak stwierdził w jednym ze swoich wyroków Naczelny Sąd Administracyjny, ocena legalności aktu pochodzącego od organu stanowiącego gminy (tj. rady) wymaga w pierwszej kolejności ustalenia, czy rada jest właściwa w materii będącej przedmiotem wydanego aktu, tj. czy wydany akt mieści się w kategorii spraw powierzonych temu organowi. Rada może bowiem legalnie wydać taki akt tylko jeśli dana sprawa pozostaje w kategorii spraw publicznych o znaczeniu lokalnym (domniemanie właściwości gminy), które nie są zastrzeżone ustawami na rzecz innych podmiotów (Wyrok NSA z 1 lutego 2017 r., sygn. akt I OSK 2779/16).

W ust. 2 w/w przepisu ustawodawca dokonał szerokiego wyliczenia spraw, które pozostają w wyłącznej właściwości rady. Takie sformułowanie oznacza, że tylko konkretny organ - tj. rada - jest uprawniony do decydowania o sprawach, które zostały wyliczone w art. 18 ust. 2 ustawy o samorządzie gminnym, z wyłączeniem innych organów. Wyliczenie spraw zastrzeżonych do

właściwości rady gminy, o którym mowa w art. 18 ust. 2 ustawy o samorządzie gminnym, nie ma charakteru wyczerpującego. Przepis art. 18 ust 2 pkt 15 ustawy o samorządzie gminnym, stwierdza, że jeżeli ustawy szczególne, tzn. inne ustawy niż ustawa o samorządzie gminnym, przekażą gminie określone uprawnienia do stanowienia powszechnie obowiązującego prawa w danym obszarze, to rada będzie właściwa do podejmowania takich rozstrzygnięć. Zadania takie mogą zostać przypisane radzie gminy na podstawie innych ustawach. Uprawnienie do podjęcie uchwały musi wynikać z przepisu rangi ustawowej, przy czym uprawnienie to musi być wyraźne, a nie tylko pośrednio wynikające z ustawy. Ponadto powinno wskazywać organ administracji publicznej właściwy do wydania danego aktu normatywnego. Istnienia upoważnienia ustawowego do stanowienia przez jednostkę samorządu terytorialnego aktu prawa miejscowego w żadnym razie nie można domniemywać. Prawidłowa pod względem prawnym uchwała musi spełniać niezbędne wymagania zarówno w aspekcie materialnym jak i formalnym. Oznacza to, że treść uchwały musi być zgodna z przepisami prawa, a tryb jej podjęcia powinien odpowiadać określonym procedurom. Wskazanie prawidłowej podstawy upoważniającej do rozstrzygnięcia danego rodzaju spraw w formie uchwały stanowi istotny element takiej uchwały, bowiem pełni funkcję informującą o podstawie wydania danego aktu i dowodzi zgodności działania organów z zasadą praworządności, zgodnie z którą organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Należy wskazać, iż zgodnie z art. 46a ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2021 r. poz. 2069) w przypadku wystąpienia stanu epidemii lub stanu zagrożenia epidemicznego o charakterze i w rozmiarach przekraczających możliwości działania właściwych organów administracji rządowej i organów jednostek samorządu terytorialnego, Rada Ministrów może określić, w drodze rozporządzenia, na podstawie danych przekazanych przez ministra właściwego do spraw zdrowia, ministra właściwego do spraw wewnętrznych, ministra właściwego do spraw administracji publicznej, Głównego Inspektora Sanitarnego oraz wojewodów:

- 1) zagrożony obszar wraz ze wskazaniem rodzaju strefy, na którym wystąpił stan epidemii lub stan zagrożenia epidemicznego,
 - 2) rodzaj stosowanych rozwiązań - w zakresie określonym w [art. 46b](#)
- mając na względzie zakres stosowanych rozwiązań oraz uwzględniając bieżące możliwości budżetu państwa oraz budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

W myśl art. 46b w/w ustawy w rozporządzeniu, o którym mowa w art. 46a, można ustanowić:

- 1) ograniczenia, obowiązki i nakazy, o których mowa w [art. 46 ust. 4](#);
- 2) czasowe ograniczenie określonych zakresów działalności przedsiębiorców;

- 3) czasową reglamentację zaopatrzenia w określonego rodzaju artykuły;
- 4) obowiązek poddania się badaniom lekarskim przez osoby chore i podejrzane o zachorowanie;
- 5) obowiązek stosowania określonych środków profilaktycznych i zabiegów;
- 6) obowiązek poddania się kwarantannie;
- 7) miejsce kwarantanny;
- 8) czasowe ograniczenie korzystania z lokali lub terenów oraz obowiązek ich zabezpieczenia;
- 9) nakaz ewakuacji w ustalonym czasie z określonych miejsc, terenów i obiektów;
- 10) nakaz lub zakaz przebywania w określonych miejscach i obiektach oraz na określonych obszarach;
- 11) zakaz opuszczania strefy zero przez osoby chore i podejrzane o zachorowanie;
- 12) nakaz określonego sposobu przemieszczania się;
- 13) nakaz zakrywania ust i nosa, w określonych okolicznościach, miejscach i obiektach oraz na określonych obszarach, wraz ze sposobem realizacji tego nakazu.

Powyższe przepisy wyznaczają treść kompetencji prawodawczej Rady Ministrów upoważnionej do wydania rozporządzenia określającego ograniczenia, nakazy i zakazy, związane z ogłoszonym stanem zagrożenia epidemicznego albo stanem epidemii. Ustawodawca upoważnił Radę Ministrów do wydawania w czasie ogłoszonego stanu epidemii lub stanu zagrożenia epidemicznego rozporządzeń wprowadzających czasowe ograniczenia, nakazy lub zakazy przeciwepidemiczne.

Po analizie petycji, Rada stwierdza, iż nie znalazła podstawy prawnej do podjęcia uchwały o treści wskazanej w petycji. W przedmiotowej sprawie mielibyśmy do czynienia z podjęciem uchwały bez podstawy prawnej co skutkowałoby nieważnością uchwały na podstawie art. 91 ust 1 ustawy o samorządzie gminnym.

Mając powyższe na względzie należało uznać petycję za bezzasadną.

Ponadto należy wskazać, iż zgodnie z art.13 ust 2 ustawy o petycjach sposób załatwienia petycji nie może być przedmiotem skargi.